

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 11

13. března 2011

Cena: 7 Kč

SČÍTÁNÍ 2011: VYPLNÍME KOLONKU A BUDEME ČEKAT NA VÝSLEDEK

Výsledky minulého sčítání lidu představovaly pro církev (a nejen tu naši) studenou sprchu. Římskokatolickou církev uvedlo necelých 27 % lidí a některou z protestantských pouze pět a půl procenta. 9 % lidí nevedlo nic a 59 % zaškrtnulo kolonku „bez vyznání“. Zpětná hodnocení konstatovala, že církev a náboženské společnosti sčítání podcenily a ani je nanapadlo, že by měly sdělit aspoň svým členům, aby se nad zmíněnými kolonkami více zamysleli.

Do kampaně před letošním sčítáním se vložila i Ekumenická rada církví, která se obrátila na křesťany v České republice dopisem, kde se mj. píše: „Dlouhodobě se na vládní úrovni vede debata o tom, že počet věřících v České republice stále klesá, jedním z faktorů, o který se opírají vládní a úřednické statistiky a posléze i argumenty pro celkově malou podporu církví v ČR ze strany vlády, je právě sčítání lidu a počet lidí, kteří se k církvím hlásí. Přesto jsme přesvědčeni, že Česká republika je zemí, jejíž občané jsou k duchovním hodnotám nakloněni a pro věřící lidí je církev duchovním domovem, ke kterému se při sčítání lidu přihlásí.“

Výsledky sčítání budou mít jistě i důsledky v tom, do jaké míry bude stát ochoten financovat duchovní. Výsledky minulého sčítání totiž prokázaly, že jsou církev, kde stát platí jednoho duchovního na 18 lidí, kteří se k dané církvi přihlásili, pěti církvím platí duchovního na necelých 30 lidí. Všeobecně se dá říci, že čím méně členů církev má, tím více du-

chovních jim stát platí. Např. Římskokatolické církvi platí jednoho duchovního na 889 členů, Českobratrské evangelické církvi na 470 členů, nám na 255 členů. Toto sčítání tedy státu jasně prokáže, zda ty církev, kde má jeden duchovní na starost nejméně členů, rostou, zatímco se ty na opačném konci spektra zmenšují. Výsledky minulého sčítání lidu přesvědčily naše média o tom, že prý patříme k nejateističtějšímu státu světa. I tato skutečnost značně ztěžuje pozici církví při vyjednávání se státem. Debata o majetkovém vyrovnání se vleče už více než dvacet let a jednou z hlavních příčin je fakt, že si církev nedokázala vydobýt ve společnosti patřičný respekt.

Neměli bychom zapomínat na to, že společnost nás bude vnímat podle toho, jak se jako lidé hlásící se k nějaké víře chováme, jak se na naše slovo mohou spolehnout, jaké životy vedeme... Když neuvidí rozdíl, ochota přispívat na církev jistě neporoste. Jisté je, že běžný člověk nechápe rozdíly mezi jednotlivými církvemi, nechápe, proč jich musí být tolik, a my často nejsme schopni mu to normálně lidsky vysvětlit. Stačí si přečíst jakoukoli internetovou diskusi k jakémukoli článku o jakékoli církvi, abychom pochopili, jak věřící lidé společnost vnímá. A obrázek to opravdu hezký není. Při sčítání můžeme jen vyplnit řádně kolonku, čekat na výsledky a přemýšlet o tom, jaká budoucnost církve čeká.

(noe)

Budova fary naší církve v Havlíčkově Brodě připomíná městu velikány našich dějin reformace

ANO, JDE O SRDCE

Milí čtenáři Českého zápasu, článek bratra faráře Filipa Štojdl mě inspiroval k reakci na něj. Bratr farář ve svém článku „Proč nejsem římským katolíkem“ vydává svědectví o své víře a zakotvenosti v Církvi československé husitské a dělí se o to s námi. Díky

Bohu, že už si zase trochu na stránkách Českého zápasu povídáme. Po pravdě řečeno, mě tento článek trochu uvádí ve zmatek, neboť jsem nepochopila ty důvody, pro něž je bratr farář rád, že není římský katolík. Domnívám se, že chce vyjádřit následující: Římskokatolická církev je církvi většinou, má okázalé akce, při nichž se vytvářejí davy, má nejvíce peněz a sympatizantů... Setkal se v této církvi se sterilní navoněnou zbožností? Ale není možné se s ní setkat i v církvi jiné? Snažím se o pochopení, nechci ve zlém s bratrem Filipem polemizovat.

Proč tedy vlastně tento článek píšete? Chci podotknout, že i já jsem ráda, že jsem v Církvi československé husitské. Jsem v ní proto, že jsem se v ní narodila. Byla v ní má babička, matka, bratři. Když se můj otec s matkou bral, přestoupil do této církve i on, ačkoliv byl v Římskokatolické církvi pokřtěn. Bratr Filip svou základní příslušnost k naší církvi získal také proto, že se do ní jednoduše narodil jako dítě farářské rodiny. Možná, že kdybych byla pokřtěna v jiné církvi, žila bych svůj život víry tam. Ale tento problém jsem řešit nemusela. Možná však, kdybych byla římskou katolíčkou, přeče bych hledala církev jinou. Nemohla bych přijmout to, že Ježíšova matka je pannou, ačkoliv Bible zmiňuje, že Ježíš měl bratry a sestry, takže žila manželským životem. Také jsem ráda, že v modlitbách se mohu se svými

prosbami, žádostmi a díky obracet k Bohu rovnou bez prostředníků. Není nutná přimluva ani Ježíšovy matky ani nikoho z veliké škály svatých, aby mě Bůh slyšel. Také mi vadí to, že tato církev neustále potřebuje řady svatých rozšiřovat. Tak se postupně svatými stávají naši spoluputovníci světem. Nejsm předsvědčená o tom, že by si svým příkladným křesťanským životem přáli svatost zasloužit, že by jejich touhou bylo být za svaté prohlášeni. Byli služebníky Božími a tak jistě také byli pokorní a skromní a nesouhlasili by s tím, aby se o nich někdy v budoucnu mluvilo v souvislosti se svatými. A také se nedokážu srovnat s určitými postoji této církve v minulosti. Mám na mysli minulost vracející se až do středověku a do doby pobělohorské.

Ale abych se ještě vrátila ke článku bratra Štojdl. Nevím, jestli to cítím správně, domnívám se, že bratru Filipovi je líto, že při sčítání naše církve nedopadne tak dobře jako naše sesterská římskokatolická, dále ho také mrzí to, že té naší není v médiích dáván takový prostor jako církvi Římskokatolické. Správně náš písecký a mirovický bratr farář postihuje, že zbožné srdce je to, na čem záleží. Ale taková srdce jsou přeče i v jiných církvích a jistě i v té římskokatolické. Bohu je přeče milý ten, kdo koná jeho vůli, lhotejně, kde tento člověk žije. Tak v čem je problém?

Květuše Červená

CO DÁL? NEMÁM ZA TO, ŽE JSME UŽ U CÍLE!

Nedávno jsme si znovu připomínali výročí vzniku naší církve. Vzpomínáme na otce zakladatele, připomínáme si všechno, co vedlo k myšlence vytvořit národní církev, srozumitelnou pro všechny, kteří chtějí následovat Ježíše Krista v tehdejší nově vzniklém státu, Republice československé. Proběhly oslavy výročí naší církve, velmi krásné a důstojné, ale naše dny spěchají dál. Budeme se zamýšlet nad tím, co je před námi, celou církvi i jednotlivými náboženskými obcemi.

V Písmu, epistolet Židům je napsáno: „Mějte na paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je!“ (Žd 13,7) Apoštol Pavel o sobě říká v listu Filipským: „Nemyslím, že bych byl již u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci; zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu

Ježíši!“ (F 3,12-14) Dialektické stále napětí v životě církve i jednotlivého věřícího křesťana. Vzpomínáme, ale musíme jít dál!

Je to každodenní problém křesťanů i celé církve. Vědět, co je za mnou, za námi, žít s Kristem v přítomnosti a „snažně běžet“ (v kraličtině), usilovně se blížit k cíli, Božímu království. Které už je mezi námi! V bohoslužbách, liturgii, slavení večere Páně, v modlitbách a uctívání Ježíše Krista. Hospodin Bůh sebe jmenuje jako toho, který jest a který byl a který přichází! (Zj 1,8) Všimněte si POŘADÍ -- přítomnost, minulost a budoucnost. Církev žije TADY a teď, vyznává: „Kristus prostřed nás,“ vzpomíná na vůdce a kazatele slova Božího, ale usiluje jako apoštol Pavel, být upřena k tomu, co je před ní!

Domnívám se, že to, co prožíváme dnes v přítomnosti, je nám jasné, méně jasné je to, co je před námi! Pavel nám to nabízí ve své výpovědi: máme běžet (přímou sportovní výraz) usilovně k cíli, kterým je Boží povolání v Kristu Ježíši. A to má dvě rovi-

ny, duchovní, teologickou, a rovinnu praktickou.

Na rovině duchovní máme vědět, že „Bůh nás v Kristu obdaril vším duchovním požehnáním nebeských darů“ (Ef 1,3), máme mít prorocké oči srdce, vidoucí, co církev potřebuje (Ef 3,16 a dále), potřebujeme znovu teologicky promýšlet všechny duchovní aspekty dalšího života církve! Praktická rovina nás bude nutit vytvářet vize strategie dalšího působení církve a každé náboženské obce - struktury náboženských obcí v budoucnosti. Je mnoho otázek, na které si musíme odpovědět. Pán Církev, Kristus o nás ví! On řekl, že je s námi až do skonání světa. Ježíš Kristus je tentýž, včera, dnes i navěky! A co my? Mysleme na to, co bude dál?

Přeji Církvi československé husitské hojnost Božího požehnání a moudrost Boží, jak toto napětí mezi minulostí, přítomností a neznámou budoucností překonávat. „A Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově“ (2 Te 3,5).

Mgr. Petr Mečkovský

Čas dluhů II

Je tu druhá, podstatnější strana našeho zadlužení. Dluhy morální, dluhy lásky, dluhy, které církev má vůči společnosti. Kristus nás vyzývá: "Zadarmo jste dostali, zadarmo předejte dál." Kolik lásky dlužíme svým rodinám? Co dlužíme svým dětem a svým vnukům a partnerům? Říkali jsme jim o Kristu? Nejenom slovy, ta často odradí, ale svými činy, svým vzorem křesťanského života? Vy jste sůl země, světlo světa. Byli jsme solí pro své okolí? Neskrývali jsme své světlo evangelia pod kbelec? Nestyděli jsme se za evangelium, za chování do kostela, za církev? V dobách, kdy totalitní vláda chtěla zničit víru v Krista, nepodléhali jsme často úhybným manévřům? Aby naše děti vystudovaly, abychom neměli přerušenu kariéru v zaměstnání, nepřestávali jsme nejen chodit do kostelů a modliteben, ale vůbec jsme nehovořili o Pánu Bohu. A nebyla to jen naše církev, i jiné církve byly podlomeny... Vydávat svědectví? To se jaksi nenosilo, že? Dnes nám ty dvě generace v církvi chybí. Chybí nám ti čtyřicátníci, padesátníci, naši vnuci. Chybí. Jistě, ne všude, ne ve všech náboženských obcích. Nepřipadáme si jako Petr, který ze strachu o svůj život zapřel Krista, a to ne jednou? Vidíte, moji milí, máme velký dluh vůči svým rodinám. Také vůči společnosti. Nechali jsme se zlomit. Omluvou nám budiž, že Pán Bůh, Hospodin s tím u člověka počítá. Dluh svědectví evangelia, dluh křesťanského příkladu, dluh svědectví slovem i životem. To dlužíme naší minulosti a to nese své ovoce ve struktuře návštěvníků církve. Nejsme sami. Celá společnost byla zlomená. Někteří s přesvědčením, ano, pro údajný ráj už na zemi, někteří ze strachu... Našlo se pár statečných. Rodiny, které držely náboženské obce dohromady. Rodiny, které se nestyděly za církev. Ne všechny děti odpadly našim vzorem. Někteří se tak rozhodli sami. Čas dluhů. Dnes nás Hospodin vybízí, jděte do svých rodin a buďte světlem. Řekněte svým drahým o Ježíši Kristu. Modlete se za moudrost, kdy a jak je pozvat znovu na bohoslužby. A pokud nejdou a nepůjdou? Modleme se. Modlitba je velikou silou. Matka církevního otce Augustina Monika se modlila za svého syna 40 let. Ten, který vyznával heslo: "víno, zpěv a ženy" se obrátil a mocným způsobem obohatil Církev. Jednou řekl: „Nepokojné je naše srdce, Pane, než v tobě spočine!“ Ano, srdce našich dětí, partnerů, vnuků, společnosti kolem nás, je nepokojné. A my jim dlužíme evangelium. Radostnou zprávu o záchraně, spasení, novém stylu života, Božím království, Boží lásce, věčném životě. Cítíte to, že jim to dlužíme??? Co říká Bible? V epistole Římanům 13,8 čteme: „Nikomů nebud'ťe nic dlužni, než abyste se navzájem milovali...“ Nedlužíme Boží lásku našim milým? To je víc než prosperita, mamon, kariéra, úspěch... V Božím království má jedinou nepomíjející hodnotu Láska. A tu, sestry a bratři, dlužíme svým rodinám a lidem kolem nás.

Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

1. NEDĚLE POSTNÍ

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.

ŽALM 91,15–16

První čtení z Písma: Genesis 2,15–17; 3,1–7

Tužby:

2. Abychom postní čas využili k očištění a obrácení, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás Duch svatý vedl k pokoře a sebekázní, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Bože všemohoucí, tvůj milovaný Syn obstal, když ho Satan pokoušel. Pospěš nám na pomoc, neboť na nás útočí různá pokušení. Učiň, ať my všichni, jejichž slabost znáš, nalezneme záchranu ve tvé síle. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 5,12–19

Evangelium: Matouš 4,1–11

Verš k obětování: Žalm 91,4

Verš k požehnání: Žalm 91,2

Modlitba k požehnání:

Prosíme tě, Hospodine, obnov nás duchovním pokrmem a nápojem, abychom byli očištěni od hříšných zvyklostí a měli účast na tajemství spásy. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 118, 148, 156

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Dvě podobenství 2 Půlnoční prosebník + Vdova a soudce

LUKÁŠ 11,5–8; 18,1–8

I tady se vypravuje o vdově. Také ona chodila za nespravedlivým soudcem znova a znova. Pokaždé byla odmítnuta. Až konečně její vytrvalost soudce unavila a on se rozhodl přece jen její případ vyřídit dřív, než se žena rozhodlá k fyzickému násilí, než ho umožní. Díky své houževnatosti dosáhla žena svého práva.

VYTRVALOST V MODLITĚ

Obě podobenství – o půlnočním hostu i o vdově nám chtějí ukázat, jak důležitá je v modlitbě vytrvalost. Když dost dlouho tlučeme na Boží dveře, přestane nás Bůh odmítat a my dostaneme, po čem jsme toužili. Do jisté míry je to pravda. Oesterley se ptá: „Proč by měl Bůh ihned odpovídat na modlitbu nebo si jí vůbec všimnout, pokud by tu nebyl důkaz, že člověku jde opravdu vážně o splnění prosby. A to je možné dokázat jen usilovnou neodbytností. V každé jiné oblasti lze cíle dosáhnout jen energickým a houževnatým úsilím. Nemělo by tomu tak být i v modlitbě – v té snaze nejdůle-

žitější ze všeho snažení?“ Nepochybně je tomu tak. Ale ne docela. Je to pravda, ale ne celá pravda.

COŽ TEPRVE BŮH!

Evangelista Lukáš poté, co vyprávěl příběh o prosícím příteli, pokračuje dalšími Ježíšovými výroky: „A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš otec z nebe dá Duchu svatého těm, kdo ho prosí!“ Pointa těchto dvou podobenství (o vdově a prosícím příteli) je vyjádřena slovy „Což teprve Bůh“ nebo „čím spíše váš Otec z nebe“. Smysl té pointy není v podobnosti, ale v kontrastu mezi Bohem a lidmi. Praví se tu: „Když hospodář je konečně přinucen vstát a vyjít vstříc prosbě přítele, když nespravedlivý soudce je konečně přinu-

cen zjednat vdově spravedlnost, oč spíše vám dá Bůh jako váš milující Otec všechny věci, které potřebujete?“ Základní lekce nespočívá v tom, že bezostyšným obtěžováním přimějeme neochotného Boha, aby nám požehnal, ale v tom, že v modlitbě přicházíme k někomu, kdo je náš Otec a kdo je dokonce ochoten darovat nám víc, než oč chceme požádat.

ZÁKONY MODLITBY

Ovšem u předchozí myšlenky nemůžeme zůstat. Naskytá se otázka: „Je vskutku pravda, že stačí jen žádat a dostaneme od tohoto milujícího a štědrého otce všechno, co chceme?“ Nikoli. Pán Ježíš přidává ještě další, stejně důležitou myšlenku. Pro modlitbu tedy platí určité zákony:

William Barclay:

The Gospel of Luke, The Daily Study Bible, The Saint Andrew Press, Edinburgh, 1. vyd. 1954, revid. 1975, Reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983

Zkrácený překlad:
Jiřina Kubíková

Nad Písmem

KOLIKRÁT JSME OBSTÁLI

Mt 4,1-11

Milé sestry, milí bratři, schválně si zkuste přečíst Ježíšovo pokušení na poušti dvakrát, třikrát. Zkuste zapomenout na všechny teologické výklady. Nebo lépe - dejte ten příběh přečíst někomu, kdo nechodí do kostela a nemá sluch zatížený tím, co „má slyšet“. Všichni lidé přece žijí z hodnot a sil křesťanské kultury. A zkuste číst všechno jako divadelní scénář. Nejdřív tu levou stranu, repliky ďáblů a několikrát dokola. A potom naopak, tu pravou stranu, Ježíšovy odpovědi. A taky několikrát. Čteci zkoušky v divadle nepáchají herci jen proto, aby si zapamatovali text, ale aby se s ním sžili, vstoupili do něj a pochopili. Ne uchořili – text role má totiž uchopit je samotné. Stejně to je i se slovem Božím. Dnešní čtení I. postní neděle má uchopit nás.

Takže: jak ve vás rezonuje strana ďáblů? Zdvíhají, elegantní gentleman v plášti podšitým rudým hedvábím dává naprosto seriózní obchodní nabídku a ještě k tomu svého klienta všude doveze a všechno mu ukáže. No, není to slušný byznys? Neporoučí, nepřikazuje, nevyhrožuje. Co vám to připomíná? Nabídka (bez potávků!) sváděním a sliby. Ďábelská moc je vždycky svádění a sliby. V teologickém žargonu tomu říkáme pokušení. Nemusí nutit ani poroučet a používat násilí. Ďábel nikdy není hrubý. Jeho rafinovanost je velmi elegantní. Je svůdný s přísliby, a proto je tak svůdný. Nemusíme ani chodit na poušť. Mediální svět reklam a politici nás zahlučují stejně mazaně a natvrdo ze všech stran a všemi možnými nabídkami a sliby. A my jim věříme víc než Pánubohu. Když si půjčíte – tohleto si můžete koupit. Když tohle nebudete mít – nebudete „in“. Když nás zvolíte – tohle vám zařídíme. Když... Kolikrát

jim usedáme na lep. Pravda, reklamě a bankám častěji než politikům. Nejčastěji těm, kteří slibují nejvíc a cokoliv. A my přitom zapomeneme na druhou stranu věci – exekutory, bídu, probenděné státní zakázky, zklamané iluze a nářky nad tím, že jsme opět naletěli. No ale řekněte: kdo by chtěl slyšet sliby „krev, pot a slzy“ jistého Churchilla. Ne, nedělám z médií a politiky ďábla. Jenom připomínám terén, v němž můžeme prožít stejnou zkušenost jako Ježíš a nejen v postním čase. A máme obstát. Kolikrát jsme však neobstáli. Neboť podej čertu prst, peklem se ti odmění. Stačilo by nám, co nám bohužel chybí: mít moc nad sebou a „mít moc nad svou mocí“ (R. Guardini – Konec novověku). Před šedesáti lety Guardini prorocky pojmenoval nemoc dnešní doby. Předpověděl, že naše společnost nebude bezpečná, že bude mít „charakter ohrožení“. „Toto ohrožení není důsledkem jednotlivých nesnází, s nimiž se věda a technika doposud nelypávaly, nýbrž vyvěrá z jedné ze základních složek veškerého lidského usilování, i toho ryze duchovního, totiž z moci. Vždyť mít moc znamená být pánem dané skutečnosti. Svou mocí člověk zneškodňuje ty její účinky, které se obračejí proti němu, popřípadě je podřizuje požadavkům svého života. A to se mu rozhodující měrou podařilo: člověk dnes do značné míry ovládá přímé účinky přírody, nemá však ve své moci samotné prostředky ovládnutí. Má moc nad věcmi, nemá však - řekněme nadějněji: ještě nemá - moc nad svou mocí“. Guardini jmenuje vlastnosti, kterými se z toho lze dostat: opravdovost, statečnost, odhodlanost, oproštěnost (všechno ryze postní vlastnosti) - to je cesta k vnitřní svobodě člověka. K ní jsme byli přece stvořeni. Takovýmto sebenasa-

zením Ježíš na poušti (sám ještě na cestě být Kristem Spasitelem) pokušení tenkrát ustál.

Každý z nás má svobodu k osobnímu rozhodnutí. Navíc už víme, kam Ježíš odmítnutím tak „skvělého byznysu“ s ďáblem došel. Ano - ke krvi a potu Velikonoc a slzám těch pod křížem. Ale také k vítězství nad zlem a nad smrtelností! Měl moc nad sebou. Věděl, komu patří a kým je. Máme my takovou moc nad sebou? Víme, že jsme Boží stvoření k jeho obrazu a podobnosti? Nechceme spíš my sami být Bohem, ba dokonce být víc než Bůh? Jedna pohádka vypráví o tom, jak dopadla selka, když si tohle přála. Mít moc nad sebou i moc nad svou mocí znamená vědět, že skutečnou moc má v posledku toliko Bůh sám. Jen jemu se patří klanět a jeho uctívat. A v první řadě v poslušnosti jeho vůli žít. Ustát společnost světa nastaveného na svádění a sliby. Umět rozpoznávat duchy. Bůh nespívá, ani neslibuje. To, co zaslíbil, dává. A vrchovatě. Přejí nám všem být živými osobami, které dokážou sepnout absolutní a osobní prvek bezvůlnosti a svobody a umějí se orientovat. A nejen v postu si číst příběh lákavého svádění a slibů jako scénář našeho života. Kéž obstojíme.

Jana Šilerová

Pane,
pomoz nám
mít moc nad sebou
v poslušnosti tvé vůli.
Pomoz nám
mít moc
nad svou mocí
u vědomí toho,
že v posledku tvá je moc
i sláva na věky.
Amen

SLOVO NA CESTU

Dívám se na jednoduchou kresbu na černé obálce. Nikdy by mne nenapadlo, že lze také takto ilustrovat Nový zákon. Je to zvláštní. Ta malá postavička má naspěch. Jde přímo za svým cílem, neboť je třeba dohnat to, co bylo zmeškáno.

Beru svazek se smíšenými pocity do svých rukou. Kdo mne zná, ví o mně velmi dobře, jak velkou jsem zastánkyní a obhájkyní Českého ekumenického překladu Bible. Ví o něm své, také i proto, že jsem byla tak trochu u toho, když vznikal. Ví velmi dobře, jak velký kus poctivé práce zde odezdali zejména překladatelé starozákonní části, kteří zároveň zpracovali i podrobný komentář. Udržuji si proto zdvořilý odstup od všech těch překladů, jež v poslední době vznikají jako houby po dešti, neboť mám vážné pochybnosti o odborné způsobilosti jejich autorů.

Teď držím v ruce drobný svazek a nevím, co si mám o tom myslet. Ať chci nebo nechci, kdesi uvnitř se ve mně rodí záblesk sympatie. Otvírám

náhodně knížku a padnou mi do oka slova apoštola Pavla z 1. listu do Korintu (14,15n): "I já se chci modlit vroucně, ale tak, abych se zároveň modlil rozumem. A když zpívám k Boží oslavě, chci ho chválit i svým rozumem. Jak by mohl obyčejný posluchač připojit svůj souhlas k modlitbě, kdyby nerozuměl jejím slovům? I kdyby byla sebeupřímnější, nic z ní nemá."

Tenhle text otrásl mými dosavadními jistotami a otevřel mi oči. Ano, lidé, obyčejní lidé, se právě v současné době natolik vzdělali od církve, že přestávají rozumět tomu, co jim chce říci.

A církev to bohužel nechápe.

Jen se dobře podívejte kolem, jak se svět za posledních čtyřicet, padesát let změnil. Není to jen v technickém pokroku, je to i ve způsobu vyjadřování.

Máme na jedné straně nesmírně vzdělané mladé lidi, jež hovoří několika jazyky, avšak jejich čeština tím někdy bývá poznamenána, a na dru-

hé straně ty, kteří nejsou schopni porozumět i docela jednoduchému textu, který si právě přečetli.

Pokud církev má šířit zvěst evangelia, musí tomu především všichni dobře rozumět. Jinak se víra změní v pověru. Musíme s tím něco udělat. Ne zítra nebo pozítří, ale teď hned a dnes.

Nové vydání Nového zákona s podtitulem Slovo na cestu, které vydala Česká biblická společnost v r. 2010, nám k tomu dává příležitost. Neměli bychom ji zmeškat.

Závěrem dodávám, že Slovo na cestu je obdobou populárních překladů The Living Bible a Hoffnung für alle, popřípadě Good News Bible nebo Gute Nachricht Bibel.

Nakonec důležitá informace. Knihy vydávané Českou biblickou společností lze obdržet, případně objednat, u všech dobrých knihkupců po celém území České republiky. Jeden výtisk Nového zákona stojí 248 Kč.

Jindřiška Kubáčová

Malá úvaha o globalizaci

Sedím v křesle a popíjím rooibosový čaj, jenž pochází odněkud z Afriky. Přikusuji k němu turecké sušenky. Včera jsem je koupila u nás na rohu od Vietnamců. Hrncek, který držím v ruce, je z čínské rýžového porcelánu. Mám ho moc ráda. Také je mi příjemně v domácích bavlněných šatech. Pořídila jsem si je vloni o dovolené na jednom tržišti v Tunisku. Byly mi sympatické hned na první pohled a tak mne ani nenapadlo, že bych měla jejich cenu nějak usmlouvat. Už tak byly hodně levné.

Je krásné odpoledne. Z rozhlasu ke mně doléhají sladké tóny mých oblíbených francouzských šansonů.

Sedím si v křesle a na klíně mám obrázkové leporelo. Jmenuje se: Moje dětské modlitbičky a vydala je Česká biblická společnost v r. 2009. Původní text a obrázky vznikly ve Velké Británii, u nás byl pořízen český překlad a knížka byla vytištěna v Číně, jak jinak.

*Rozkvetla louka
sluníčko hřeje
zajíček kouká
co se to děje.
Semínka klíčí,
Pán Bůh se stará
a já ho chválím
za zázrak jara.*

A já také koukám jako ten zajíček. Nějak tomu pokroku už přestávám stačit. Prohlížím si knížku s líbeznými obrázky a vzdychám nad tím, co se to děje a kam ten svět spěje. Všechno jde tak rychle, že už nestačím s dechem. To však neznamená, že je to špatně. Mladá generace tu rychlost ani nevnímá, podle nich je to normální. Mají své informace a jsou spojeni se všemi světadily. I tohle dneska patří k blahobytu. Máme se tudíž dobře. V naší části světa tak dobře, že si to snad ani nezasloužíme. Pán Bůh se stará. Naučme se mu za to děkovat. A naučme to také naše děti a vnoučata.

Jindřiška Kubáčová

Seminář pro statutární zástupce v Brně

V rámci vzdělávacího cyklu Společně po cestách víry uspořádala brněnská diecéze Církve československé husitské seminář pro statutární zástupce diecézní rady a náboženských obcí. Setkání se konalo v pátek a sobotu 18. a 19. února na Lipové 26 v Brně. K ústřednímu tématu Církve jako společenství byla zaměřena pobožnost bratra biskupa ThDr. Petra Šandery i biblická práce nad Skutky apoštolskými 2,42-47; 4,32-37; 5,1-5; 6,1-7. Sobota byla věnována zamyšlení a práci ve skupinkách nad brožurou prof. Otto Rutrle Laik a CČS. Diskuse ukázala aktuálnost tohoto tři čtvrtě století starého spisku. Přátelské posezení v pátek večer uvedl bratr farář Juraj Jordán Dovala autorským čtením poezie a vlastními písněmi na kytaru. Zpestřením setkání byla přítomnost dětí duchovních, které měly svůj program, fairtradová čajovna a kavárna i možnost nákupu po travin a uměleckých předmětů v Bio a Fair trade kvalitě.

Světlá Košíčková

ZA "ŽENOU STATEČNOU"

Přestože jsem už delší dobu věděla, že je sestra Jindřiška Kubáčová vážně nemocná, její odchod mne zaskočil. Vždycky byla plná energie a když mi dva dny před smrtí telefonovala a říkala, že už tady dlouho nebude, nechťelo se mi tomu uvěřit.

Znala jsem ji pěknou řádku let a byla stále stejná, jakoby ani nestárla. Lépe jsme se poznaly, když jsem před skoro jedenácti lety nastoupila na "přechodnou" dobu do služeb církve, abych překlenula dobu, než si někoho najdou do redakce Českého zápasu. Jindřiška byla tehdy místopředsedkyní ústřední rady a vedla tiskový referát. Tehdy bylo zvykem opsat v redakci došlé materiály na počítači a předat je do DTP studia ke zlomu. Protože jsem byla zvyklá na jiný způsob práce, který je pro vydavatele podstatně praktičtější i levnější, žádala jsem ústřední radu, aby koupila pro potřeby redakce počítač macintosh, abychom mohli DTP studio vynechat. Byla to taková malá vědecko-technická revoluce, protože šlo o poměrně značný finanční výdaj. A tehdy jsem pochopila, jaká sestra Jindřiška je. Dopředu si prostudovala materiály, obtelefonovala nejrůznější redakce, poradila se s lidmi, kteří věci rozuměli, a na zasedání ústřední rady přišla perfektně připravená. Protože měla dar jednoduše věci vysvětlit, počítač jsme její zásluhou skutečně získali. Za deset let, po která nám věrně sloužil, se jeho cena vrátila desetkrát.

Před zasedáními ústřední rady se vždycky v redakci zastavila, informovala se o situaci a nikdy se nerozhodovala ad hoc. Stejně přistupovala k jakékoli jiné funkci, kterou jí církev svěřila.

Stalo se, že zavzvonil telefon a sestra Jindřiška mě vylákala na dvou- či třídní cestu do některé náboženské obce, takže měla perfektní přehled o tom, jak si naše církev stojí po celé republice i na Slovensku. Zlobily ji všechny skandály, kterými církev procházela, i nešvary, se kterými se

potýkala. Řada čtenářů Českého zápasu se těšila na její články, každý rok uměla obohatit i náš Kalendář Blahoslav. Články na této straně jsou její poslední. Je mi velice smutno z toho, že už ji neuslyším ani v telefonu a nevydám se s ní na další cestu po círvi, která jí byla vším.

Sestru Jindřišku Kubáčovou Pán povolal 3. března. Církev se s ní rozloučila 10. března v 16 h v našem sboru v Praze - Karlíně.

Helena Noemi Bastlová

Jindřiško ty nezvyklá sestro Johanky z Arku

Věcná strohá však dávající náplast na rány v pravý čas

Tvůj štít je čistý nikdy jsi nehledala výhody a prospěch šla jsi hrdě údolím temných stínů

trápilo tě vše ubohé a nízké rozprodej církevních pozemků sobectví narcismus žárlivost a zlomyslnost chamtivé kroky těch kdo nemají nikdy dost

Tvá předvídatost vedla k činům promyšleným byla jsi svědomím své církve tam kde někteří chtěli zamlčet zakrýt obejít rozpoznávalas vědouně zákulisí činů

Tvůj Pán tě neopouští je s tebou ve chvíli trnité cesty na druhý břeh pozvedá tvá bělostná křídla a smrtelnému tělu dovoluje v klidu odevzdat energii a tvar

Žila jsi v pravdě jako málokdo bez ohledu na to kolik za statečnost člověk zaplatí Olga Nytrová

Vzpomínka na Arnošta Lustiga

V Praze zemřel 26. února ve věku čtyřiaosmdesáti let spisovatel, scénárista a novinář světového významu Arnošt Lustig.

Jeho tvorba se orientovala především na extrémní zkušenost tragédie holocaustu, jenž sám prožil coby židovský mladík. Přežil pobyt v Terezíně i další dva vyhlazovací tábory včetně polské Osvětimi, o které říká na jednom z CD vydaných k jeho osmdesátinám: „Ten člověk, kterej v tý Osvětimi byl, se dostane ven. Náhodou, štěstím, jakoukoli shodou okolností. Ale Osvětim se už z nikoho, kdo v Osvětimi byl, nedostane. Proto je tolik sebevražd lidí, kteří v tý Osvětimi byli. Protože to nejde vygumovat, to nejde odstranit z mysli, z lidského systému.“

O válečných hrůzách píše také například v knihách Démanty noci, Hořká vůně mandlí nebo v Židovské trilogii. Autor po válce pracoval v denících a rozhlase.

V roce 1968 emigroval do Izraele a poté do Jugoslávie, nakonec zakotvil ve Spojených státech, kde kromě psaní knih, článků a scénářů přednášel na univerzitě ve Washingtonu film a literaturu. Po r. 1989 se stále častěji vracel do Čech.

Lidé, kteří ho osobně znali, se shodují, že měl obrovské charisma. Byl moudrý, sečtělý a to vše se snoubilo s neobyčejnou skromností. Jeho životním krédem byla úcta k životu a slušnost, o níž se vyjádřil v knize Tachles, Lustig, že kdyby napsal desatero, tak jedním z přikázání by byla slušnost. Ta tam chybí. Arnoštu Lustigovi v každém případě nechyběl smysl pro spravedlnost a přes útrapy, kterými prošel, i úžasný smysl pro humor.

Klára Břeňová

ZPRÁVY

Literární večer

...i pošmourně studený večer
je možné projasnit.

Náboženská obec Český Dub zve do Husova sboru 16. a 30. března v 18 h na další pokračování literárních večerů – tentokrát na téma: Současná světová literatura - díl druhý. Robert Fulghum a Paulo Coelho. Hudební doprovod ~ Václav Zelenka ~ Lenka Komínková. Adresa: Na Žižkově 112/IV, 46343 Český Dub.

(red)

Oslava v Brně

Začátkem března uplyne 100 let od narození akademického malíře Rudolfa Kundery, autora obrazu Světlo pravdy v Husově sboru v Brně-Tuřanech. Náboženská obec ve spolupráci s radnicí městské části pořádá 12. března v 15 h oslavu:

* odhalení pamětní desky s reliéfem Rudolfa Kundery (starosta Bc. Aleš Jakubec, ses. farářka Světa Košíčková, děti ze ZŠ Měšťanská pod vedením pí. ředitelky PhDr. Boženy Kůfhaberové)

* přednes houslové skladby (manželé Jiří a Yvona Jahodovi) a seznámení s okolnostmi vytvoření obrazu Světlo pravdy (bratr Ivan Drahoš)

* koncert Tria od sv. Jakuba (Martin Jakubiček, Milan Řihák, Karel Plocek).

V Husově sboru (Vítězná 1) bude instalována výstava studií Rudolfa Kundery k obrazu Světlo pravdy, kterou je možno zhlédnout od 12. do 19. března od 14 do 18 hodin.

(red)

Slovo na cestu

Po úspěšném vydání textu Nového zákona Česká biblická společnost nyní představuje nové, ilustrované vydání celé Bible v čtivém a srozumitelném překladu Slovo na cestu -

Náboženská obec Církve československé husitské ve Žďáru nad Sázavou hledá faráře. K dispozici rodinný domek 3+1 + kancelář propojené s modlitebnou. Kolem zahrada.

Další informace vám sdělíme na adrese:

Rada starších CČSH, Kopečná 226, 591 00 Žďár n.S.,
na telefonu: 566 625 960, na mailu: ccszdar@email.cz.

v nadčasové, dvoubarevné grafické úpravě a s kresbami Annie Valloton. Knižka se v knihkupectvích objeví v dubnu, nicméně již teď je možnost předobjednávky se slevou 40 %.

Objednat můžete poštou na adrese: Česká biblická společnost, Náhorní 1816/12, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, mailem i prostřednictvím objednávkového formuláře na webové stránce www.dumbible.cz.

(red)

Představení divadla MANA

Divadlo MANA, Husův sbor Vršovice (Moskevská 34/967, Praha 10) zve 18. března v 19 h na představení Vojnarka atd. Benefiční večer k 80. výročí otevření Jiráskova divadla ve Vršovicích. Ve scénickém pořadu vystoupí jako hosté Jiří Lábus, David Prachař, David Vávra a další. V obnovené premiéře po 80 letech uvede Jiráskovo divadlo vybrané dramatické obrazy ze hry Vojnarka. Hraje Divadlo OKKO v režii Jana Kubíka. Pořad doprovází hudební skupina Zpětně zrcát-

ko pod vedením Petra Traxlera a chrámový sbor Husova sboru ve Vršovicích Pražští pěvci. Rezervace vstupenek do divadla na e-mailu divadlo@divadlomana.cz nebo SMS objednávkou na čísle 774 941 946 nebo 731 100 059, rovněž osobně v úředních hodinách farní kanceláře.

(red)

Pozvání VERITAS

„Žilinská synoda 1610 – 2010“ je název přednášky, kterou prosloví Mgr. Martin Fajmon, bývalý pracovník Matice slovenské na XXXIII. semináři historické společnosti VERITAS, v sobotu 26. března v 10 hodin v sálku na faře Českobratrské církve evangelické v Pardubicích, Sladkovského 638. Fara je 6. dům za evangelickým kostelem. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

(red)

Výstava v Liberci

Výstavní síň Boženy Němcové, farní úřad Církve československé husitské, nám. Českých bratří 35/2 Liberec, zve na výstavu Michail Ščigol: obrazy křížová cesta. Ilustrace ke sborníku M. Komárkové „Modlitebník“ a další.

Možnost zhlédnout do 22. března v pondělí, středu, pátek: 8.00 – 13.00 h, v neděli 10.30 – 13.00 h nebo po telefonické domluvě na číslech 732 668 304, 776 649 041, 724 921 736, 736 402 630, 485 106 395.

Stanislav Kubín

Lahodná vteřina

17. března od 17 h se v modlitebně v Jablonci nad Nisou uskuteční Recital - autorské čtení Stanislava Kubína z jeho sbírek poezie a esejů. Adresa: Podhorská 11.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 14. 3. – 14 hodin
Benefiční koncert
Wayland Baptist University (USA)
* 18. 3. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gerschwin, Liszt
Prague Brass Ensemble
& varhany
* 19. 3. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gerschwin, Liszt
Prague Brass Ensemble
& varhany

Z EKUMENY

SHROMÁŽDĚNÍ SRC 2013:

„ŽIVÝ BOŽE, VEĎ NÁS KE SPRÁVEDLNOSTI A MÍRU“

„Živý Bože, veď nás ke spravedlnosti a míru.“ Takové je téma desátého generálního shromáždění Světové rady církví (SRC). Zasedání se bude konat v říjnu 2013 v Pusanu v Jižní Koreji. Téma určil ústřední výbor SRC v úterý 22. února po několika denních diskuzích. Není pouze sloganem či mottem, ale poskytuje určitý orientační bod, na nějž se bude soustředit teologická reflexe, bohoslužba i meditace provázející shromáždění stejně jako aktivity, které se budou konat před, během a po události. Téma devátého zasedání v Porto Alegre v Brazílii v únoru 2006 znělo: „Bože, přeměň svět svou milostí.“ Taktéž téma desátého zasedání se řídí formou modlitby. Návrh na rok 2013 doprovází citace biblického textu Izajáše 42,1-4 o Božím služebníkovi, jenž „nedolomí nalomenou třítnu, nezhasí knot doutnající (verš 3) a jenž se nezlomí, dokud na zemi soud nevykoná“ (verš 4). Carmencita Karagdad z Filipínské nezávislé církve připomněla ústřednímu výboru, že ani slovo „spravedlnost“ ani „mír“ se neobjevilo v názvu témat předěšlých devíti shromáždění SRC od roku 1948, kdy byla rada založena. Téma na rok 2013 bylo nakonec odsouhlaseno konsensem přítomných – v anglické formulaci. Oficiální překlady do řady jazyků včetně korejského bude koordinovat SRC a oznámí je v následujících týdnech.

Zkrácený překlad ze stránek SRC

ZACHRÁNĚNÍ CHILŠTÍ HORNÍCI VYKONALI DĚKOVNOU POUŤ DO IZRAELE

Skupina chilských horníků, kteří loni na podzim přežili 69 dnů v zavaleném dole, navštívila Izrael na pozvání ministerstva cestovního ruchu. Dvacet čtyři z celkem 33 mužů, vysvobozených z podzemí při mimořádné záchranné operaci, přiletělo většinou s manželkami a dětmi, aby po křesťanských svatých místech vykonalo, jak sami říkají, děkovnou pouť.

„Pokládáme to za Boží požehnání, že můžeme přijet sem, abychom poděkovali tisícům lidí, kteří se modlili za naši záchranu, když jsme byli uvězněni v dole,“ citovala agentura AFP jednoho z horníků, jejichž osud sledoval se zatajeným dechem celý svět. Další ze zachráněných, Esteban Rojas, řekl agentuře AP, že se po celou dobu tvrdé zkoušky v podzemí modlil k Ježíši Kristu a nyní je hrdý na to, že může navštívit zemi, kde Ježíš žil. Chilští horníci měli na programu návštěvu hlavních křesťanských památek v Jeruzalémě: Getsemanské zahrady, Křížové cesty, Chrám Božího hrobu, pobyt u Mrtvého moře a návštěvu památníku holocaustu Jad Vašem v Jeruzalémě. Navštívili také Baziliku narození Páně v Betlémě, Nazaret a Tiberiáské jezero, u jehož břehů se někteří nechali pokřtít. Osmidenní návštěvu chilských horníků sponzorovalo izraelské ministerstvo cestovního ruchu. Podle místních médií přijde jejich pobyt izraelské daňové poplatníky na 700000 dolarů (12,5 milionu korun). Ministr Stas Misežnikov uvedl, že je pro Izrael obzvláště významné uvítat ty, kdo „ztělesňují triumf lidského ducha“. Zával 700000 tun skály v dole na měď a zlato na severu Chile uvěznil horníky pod zemí 5. srpna. Do evakuace 13. října strávili v hloubce víc než 600 metrů 69 dnů, což je nejdelší doba, po kterou lidé přežili uvěznění pod povrchem.

www.christnet.cz

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Pokušení na poušti

Z následujícího biblického textu (Mt 4,1-11) vypište slova, která tam nepatří. Ziskáte tak tajenku, jež je zároveň modlitbou.

Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na Milostivý poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl Bože mu: „Jsi-li Syn dej Boží, řekni, ať z nám těchto kamenů jsou chleby.“ On prosíme však odpověděl: „Je psáno: Ne jenom chlebem bude síla člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Tu ho vezme ďábel do svatého aby chom města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: „Jsi-li dokázali Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: Svým v andělům dá příkaz a na ruce tě boji vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!“ Ježíš s mu pravil: „Je také psáno: Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.“ Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou pokoušením horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne obstat mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede jako mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť tvůj je psáno: Hospodinu, Bohu svému, se budeš Syn klanět a jeho jediného uctívat.“ V té chvíli ho Amen ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

(Řešení z minulého čísla: „To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchajte.“)

Jana Krajčírřiková

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírřiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9